

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: S. K.**, zastoupena JUDr. Milošem Macků, advokátem, se sídlem Mahenova 13, Blansko, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 58/2004 - 30 ze dne 4. 10. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Miloši Macků, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 11. 2. 2004, č. j. OAM - 579/VL - 11 - ZA - 03 - 2003, nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka dne 1. 3. 2004 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, jíž se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného.

V průběhu řízení před krajským soudem požádala stěžovatelka podáním krajskému soudu, došlým dne 5. 8. 2004, o „poskytnutí právníka“, protože nezná české zákony a navíc špatně mluví česky.

Krajský soud dne 25. 8. 2004 zaslal stěžovatelce „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ s tím, aby ho po vyplnění vrátila soudů ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy. Zároveň byla stěžovatelka poučena, že nebude-li ve stanovené lhůtě uložená povinnost splněna, soud návrh na ustanovení zástupce zamítne.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2004, č. j. 34 Az 58/2004 - 30, byl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítnut. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatelka byla vyzvána k předložení vyplněného formuláře o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ve lhůtě 15 dnů, tato výzva byla stěžovatelce doručena fikcí podle § 46 odst. 4 o. s. ř. dne 13. 9. 2004. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka do dne rozhodnutí soudu uloženou povinnost nesplnila a nedoložila tedy, že jsou u ní dány předpoklady pro její osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce, bylo rozhodnuto o zamítnutí jejího návrhu.

Proti uvedenému usnesení podala stěžovatelka dne 26. 10. 2004 kasační stížnost, v níž uvedla, že s rozhodnutím krajského soudu nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a ona kvůli špatné znalosti českého jazyka neměla možnosti prostudovat tyto změny. Vzhledem k tomu požádala, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Krajského soudu v Brně a ustanovil jí zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 2. 2005, č. j. 36 Az 58/2004 - 47, byl stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2004, č. j. 36 Az 58/2004 - 30, ustanoven zástupce JUDr. Miloš Macků, advokát, se sídlem v Blansku. Uvedený advokát k výzvě krajského soudu doplnil kasační stížnost stěžovatelky, když kromě toho, co uvedla sama stěžovatelka, dále jako důvod podané kasační stížnosti, uvedl skutečnost, že stěžovatelka sice ve lhůtě 15 dnů nepředložila vyplněné formuláře potvrzující její osobní, majetkové a výdělkové poměry, vše však doložila krajskému soudu podáním, které tomuto soudu bylo doručeno dne 29. 12. 2004. I když tedy stěžovatelka svoje osobní a majetkové poměry doložila soudu opožděně, přesto však řádně doložila, že je skutečně nemajetná, a proto se domáhá toho, aby jí byl ustanoven zástupce. Důvodem kasační stížnosti je podle názoru stěžovatelky nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Závěrem stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2004 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka jako důvod kasační stížnosti výslovně uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Vzhledem k tomu, že v daném případě krajský soud usnesením odmítl návrh stěžovatelky o ustanovení zástupce, přichází v úvahu jako důvod kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Takovouto nezákonnost Nejvyšší správní soud nezjistil, neboť z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatelka nesplnila krajským soudem uloženou povinnost doložit svoje osobní, majetkové a výdělkové poměry ve lhůtě stanovené soudem. Ustanovení zástupce účastníku řízení přitom ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. připadá v úvahu u navrhovatele, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv. V tomto případě však stěžovatelka neprokázala předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovené v § 35 odst. 7 s. ř. s., když k výzvě soudu nedoložila svoje osobní, majetkové a výdělkové poměry, krajský soud proto postupoval správně, když z tohoto důvodu její žádost o ustanovení zástupce zamítl. Skutečnost, že svoje poměry stěžovatelka doložila po vydání napadeného usnesení, nemohla na rozhodnutí krajského soudu již ničeho změnit.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že se Krajský soud v Brně napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti spočívající v odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Z těchto důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát, jemuž soud ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. přiznal odměnu ve výši 2150 Kč (dva úkony právní služby po 1000 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, a v písemném podání soudu podle § 11 odst. 1 písm. d/ téže vyhlášky, a dva režijní paušály po 75 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu